

دست انداز

تبت دماه خورال و سرو مجسام
که سایه - روشن بیزان
فشفه بر دیوار
منی که سرو قدان را
باز خود را اندم
ببین کنون ز درختی
چگونه ام سرسار

~~دست انداز~~
چرا که نماند بدت اندک
کجا که نماند تبت
همچون بود سببار

+ + +

لرد ۲۰۰۸